

РЕШЕНИЕ

№ 35301

гр. София, 28.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в
публично заседание на 14.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разглежда дело номер **5979** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба от С. Б. Д. с адрес [населено място],[жк][жилищен адрес] чрез адв. Д. П. /САК/ със съдебен адрес [населено място], [улица], партер против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №25-4332-002434 от 29.04.2025г по чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор СДВР, отдел Пътна полиция СДВР, с която за установено нарушение на чл.150а, ал.1 от ЗДвП на С. Б. Д. с ЕГН [ЕГН], в качеството му на собственик на мотоциклет Х. ЦБР 600 РР е наложена принудителна административна мярка – Прекратяване на регистрацията на ПСС за срок от 6 месеца и са отнети СРМПС №014019010 и 1 бр.рег.табела [рег.номер на МПС] .

В жалбата се излагат доводи, че заповедта е издадена в противоречие с материалния закон и процесуалните правила, счита, че описаната в заповедта фактическа обстановка и посочените в нея правни основания са неясни и объркващи. Моли съда да отмени заповедта. Претендира присъждане на сторените по делото разноски, в т.ч. изплатено адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. П., който поддържа жалбата, моли съда да постанови съдебен акт, с който да отмени обжалваната ЗПАМ.

Ответникът, Полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ СДВР , не се явява и не изпраща представител. Не изразява становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната заповед №25-4332-002434 от 29.04.2025г на С. Б. Д. е наложена ПАМ по чл. 171, т.

2а, буква А от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, за това, че на 21.04.2025г. около 17:34 ч. в [населено място] от [улица]с посока от Ю. Г. към [улица]в качеството му на собственик на мотоциклет Х. ЦБР 600PP с табела с рег. [рег.номер на МПС] е предоставил управлението му на К. С. Д., без последният да притежава СУМПС, валидно за категорията към която спада управляваното от него МПС /СУМПС №286550439, изд. на 12.07.2024г, придобити категории: В М А2, МПС следва да бъде управлявано от водач с категория А, за което му е съставен АУАН серия GAN№3898405/21.01.2025г.

На 21.04.2025 г. на водача К. С. Д. е съставен акт за установяване на административно нарушение от Д. Г. на длъжност полицай при СДВР РУ 05, СДВР при идентично изложена фактическа обстановка за нарушение на чл.150а, ал.1 от ЗДвП – управлява моторно превозно средство, без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство. На собственик на мотоциклета е съставен АУАН по чл.102 от ЗДвП серия АД бл.№907578/21.04.2025г

Не се спори по делото, че МПС – мотоциклет Х. ЦБР 600PP е собственост на С. Б. Д., както и че същият притежава СУМПС №286545595, категории СЕ В С А АМ Т.. Горното се установява от Справка АИС-КАТ-Регистрация, където е посочена максималната мощност на превозното средство– 86kW, както и от справката картон на водач – С. Б. Д..

От страна на СДВР са представени и приобщени по делото писмени доказателства – доказателства за притежаваното СУМПС №286550439 на водача К. С. Д.. Видно от справка нарушител/водач лицето притежава СУМПС с посочения номер с придобити категории М В А2. Приобщена по делото е и цялата административно-наказателна преписка по съставения ЗППАМ срещу лицето К. С. Д., в т.ч. Наказателно постановление №25-4332-012661 от 12.06.2025г, с което на нарушител К. Д. за нарушение на чл.150а, ал.1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 100лв на основание чл.53 от ЗАНН и чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП.

По делото са представени заверени копия на АУАН и ЗППАМ, справка „АИС-КАТ-Регистрация“, Докладна записка от КО Д. А. Г. -04 взвод, група ОР, сектор ОП при 05 РУ СДВР, Справка картон на водач и Заповеди относно компетентност на органа, издал процесната ЗППАМ и издателя на АУАН: Заповед №513з-4532/31.05.2022г, издадена от Директор СДВР за компетентност на актосъставителя, Заповед №513з-9631/13.09.2024г, издадена от директор СДВР относно преназначаване на служителя Л. А. З. на изпълнителска длъжност – полицейски инспектор IV степен в 01 група „Административно-наказателна дейност“ на 03 сектор „Административно обслужване“ към отдел ПП при СДВР, Заповед №513з-6400/07.07.2023г на Директор СДВР за компетентност на държавни служители в отдел ПП при СДВР и полицейски органи да прилагат с мотивирана заповед налагане на ПАМ по чл.171 от ЗДвП, Заповед №8121з-1632/02.12.2021г на Министър на вътрешните работи за определяне служби за контрол по ЗДвП и длъжностни лица от МВР да издават фишове за налагане на глоби, да съставят АУАН, да издават НП, да използват технически средства и системи за измервания и контрол, и да осъществяват контролна дейност по ЗДвП.

Доказателствата по делото са непротиворечиви и взаимно допълващи се за описаните факти.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Като собственик на превозното средство и страна по материалното правоотношение по регистрацията му, жалбоподател безспорно е процесуално легитимиран да подаде жалба.

Разглеждайки по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.168, ал.1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен

акт на всички основания по чл.146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

На основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал.1 от ЗДвП.

С оглед представената заповед 8121з-1632/02.12.2021г., издадена от Министъра на вътрешните работи (л.20-21), както и с оглед заповедта на Директора на СДВР № 513з-9631/13.09.2024г., съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма. Изменението на чл. 171, т. 2а от ЗДвП, считано от 26.09.2017 г. не променя предоставената компетентност, доколкото законът не изисква, а и е нелогично при всяко изменение на правната норма да се издава нова заповед. В този смисъл е и решение № 3742 от 22.03.2018 г. на ВАС по адм.д. № 12171/2017 г.

АУАН е съставен от компетентно лице – Д. А. Г. на длъжност полицаи при СДВР РУ 05, който е определен да осъществява контролна дейност по ЗДвП, да издава фишове за налагане на глоби и да съставя АУАН по ЗДвП съгласно представена заповед №513з-4532/31.05.2022г на директор СДВР /л.16-17/. Следователно неоснователно с жалбата се твърди, че прецесната ЗППАМ е нищожна поради липса на компетентност на издателя ѝ.

Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма, съобразно чл.172, ал.1 от ЗДвП и чл.59, ал.2 от АПК и съдържа фактически и правни основания за издаването ѝ. В същата се съдържа описание на нарушението, станало основание за прилагане на ПАМ. По делото е представен и АУАН, станал основание за издаване на процесната ПАМ и към който същата препраща. Актът е подписан от нарушителя, редовен е от външна страна и доказва установените с него факти, тъй като предвид разпоредбата на чл.189, ал.2 от ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното.

В производството по издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Правни основания, посочени в административния акт са чл. 22 ЗАНН и чл. 171, т.2а, буква „а“ ЗДвП. Съгласно чл. 23 ЗАНН, случаите, когато могат да се налагат ПАМ, техния вид, органите, които ги прилагат и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване, се уреждат в съответния закон или указ и в частност според чл. 171 ЗДвП принудителните административни мерки се налагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон.

Освен основание за реализиране на административнонаказателна отговорност по ЗАНН, АУАН е доказателствено средство, с което са констатирани обстоятелствата, послужили като основание за налагане на принудителната административна мярка по реда на АПК. АУАН е част от административната преписка по издаване на заповедта за прилагане на ПАМ и съдържа фактическите обстоятелства на акта по смисъла на чл. 59, т. 4, пр. 1 АПК - цитиран е в обстоятелствената част на заповедта.

Така установените факти са с налична процесуална възможност за опровергаване в хода на инициираното съдебно производство по обжалване на ПАМ. В случая обаче жалбоподателят не е ангажирал никакви доказателства, че отразеното в АУАН не отговаря на действителността, поради което отразените в АУАН фактически обстоятелства не са опровергани. Същите

съответстват на останалите писмени доказателства – справка нарушител/водач, справка АИС-КАТ-Регистрация“ на ППС.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2а от ЗДвП, в приложимата редакция, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения временно се прилага ПАМ – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл.171, т.1 или 4 или по реда на чл.69а от НПК, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до 1 година.

Между страните не е спорно, че МПС е собственост на жалбоподателя. Не е спорно също, видно от отразеното в АУАН с доказателствена сила съгл. чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, както и с оглед изложеното в жалбата, че нарушителят К. Д. притежава СУМПС, валидно към категории В М А2, а мотоциклетът, чиято собственост е на жалбоподател е с максимална мощност 86 kW и следва да се управлява от лице, което притежава СУМПС категория А.

За издаването на ЗПАМ е достатъчно да е установено извършено нарушение от изброените в чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП, като в издадения АУАН, към който заповедта препраща, е описано нарушение на чл.150а, ал.1 от ЗДвП в хипотезата на управление на МПС със СУМПС, което не е валидно за категорията на управляваното – мотоциклет. Посочено е, че мотоциклетът е с категория А, както и че нарушителят, на когото е предоставено управлението на мотоциклета, няма книжка за категория А, а за категория А2. Съгласно чл.150а, ал.1 от ЗДвП за да управлява МПС, водачът трябва да притежава Свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, да не е лишен от право да управлява МПС по съдебен или административен ред, както и свидетелството му за управление да е в срок на валидност, да не е временно отнето по реда на чл.171, т.1 или 4 или по реда на чл.69а от НПК и да не е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено. Съгласно ал.2 на същия член за определяне правоспособността на водачите на МПС се делят на категории, различни от тези по чл.149, обозначени с латински букви: т.3 категория А2-мотоциклети с мощност, която не превишава 35 kW, и с отношение мощност/тегло, което не превишава 0,2kW/kg, като удвоената реална мощност не е по-голяма от нетната мощност на двигателя и т.4 категория А-мотоциклети и триколесни моторни превозни средства с мощност над 15kW: а/мотоциклети-двуколесни превозни средства без кош /категория L3e/ или с кош /категория L4e/ с двигател с работен обем над 50куб.см, ако е с вътрешно-горене, и/или с конструктивна максимална скорост, по-висока от 45км/ч, както са определени съответно в чл.4, параграф 2, букви „в“ и „г“ от Регламент ЕС №168/2013 и б/ триколесни моторни средства – превозни средства с три симетрично разположени колела /категория L5e/, с двигател с работен обем на цилиндъра над 50кум.см, ако е с вътрешно горене, и/или с конструктивна максимална скорост, по-висока от 45км/ч, както са определени в чл.4, параграф 2, буква „д“ и приложение I от Регламент ЕС №168/2013.

От горното е видно, че водачът-нарушител е управлявал мотоциклета, собственост на жалбоподател, без да притежава СУМПС, валидно за категорията, към която спада управляваното МПС.

ЗДвП предвижда налагането на ПАМ по чл.171, т.2а, б.а) и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице обстоятелствата, посочени по-горе,

без да отчита като релевантно наличието или липсата на субективен елемент – знание, вина, както и съществуващи договорни отношения между водача и собственика. Мярката е наложена в съответствие с целта на закона, която е да се лишат от възможност неправопособни лица да управляват МПС, в защита на по-значимия обществен интерес - охрана на безопасното движение по пътищата. Вредите в правната сфера на собственика на МПС не са пречка за налагане на административна принуда, чрез временно прекратяване на регистрацията, с оглед целта, прогласена в чл. 1, ал.2 от ЗДвП: да се опазват животът и здравето на участниците в движението по пътищата, да се улеснява тяхното придвижване, да се опазват имуществото на юридическите и физическите лица, както и околната среда от замърсяването от моторните превозни средства.

Следователно и доколкото мярката по чл. 171, т. 2а от ЗДвП се налага и на собственик на автомобил, когато последният е управляван от лице, непритежаващо съответното СУМПС, валидно за категорията към която спада управляваното от него МПС, то и същата се явява законосъобразно наложена именно на водача-нарушител. Законът изисква единствено автомобилът да е управляван от неправопособен водач и факта дали автомобилът е бил предоставен от жалбоподател на К. Д., не променя горните изводи, а именно, че след като МПС е управлявано от неправопособен водач, то и законосъобразно е наложена ПАМ на собственика.

При това положение е било налице фактическото основание за издаване на заповед за налагане на ПАМ по чл. 171, т.2а, буква „а“ от ЗДвП "прекратяване регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“. При издаване на заповед от вида на оспорената в настоящото производство за налагане на ПАМ, административният орган действа в условията на обвързана компетентност и следователно при установяване наличието на предпоставките по чл. 171, т.2 а, буква „а“ от ЗДвП е длъжен да издаде административен акт за налагане на ПАМ в съответствие с правомощията му по чл. 172, ал.1 от ЗДвП. Съгласно чл. 171, т.2 а, буква „а“ от ЗДвП в приложимата редакция за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, една от които относима в конкретния случай е - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който предоставя управлението на моторно превозно средство на водач, който не притежава СУМПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС, какъвто е и процесния случай. Адресат на мярката по чл. 171, т.2 а, буква „а“ от ЗДвП може да бъде само лицето, изрично визирано в правната норма - субектът, по отношение на който, законодателят изрично е посочил, че може да се прилага предвидената в разпоредбата ПАМ и това е собственикът на МПС - в случая жалбоподателят.

Мярката е наложена за минимално посочения в чл.171,т.2а от ЗДвП срок от 6 месеца, поради което, въпреки че не са изложени мотиви, относно така определения в заповедта срок, съдът приема, че е спазен принципът за съразмерност по чл.6 от АПК.

Издадената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка съответства на целта на закона. Целта на конкретната ПАМ е да осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановяват административните нарушения. В случая ПАМ е наложена за 6 месеца, което е в законоустановения минимум, поради което се явява законосъобразна.

Предвид гореизложените съображения съдът намира, че оспорената ЗППАМ е законосъобразна, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 67-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Б. Д. с адрес [населено място],[жк][жилищен адрес] чрез адв. Д. П. /САК/ със съдебен адрес [населено място], [улица], партер против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №25-4332-002434 от 29.04.2025г по чл.171, т.2а, б. „а“ от

ЗДвП, издадена от полицейски инспектор СДВР, отдел Пътна полиция СДВР, с която за установено нарушение на чл.150а, ал.1 от ЗДвП на С. Б. Д. с ЕГН [ЕГН], в качеството му на собственик на мотоциклет Х. ЦБР 600 РР е наложена принудителна административна мярка – Прекратяване на регистрацията на ПСС за срок от 6 месеца и са отнети СРМПС №014019010 и 1 бр.рег.табела [рег.номер на МПС] .

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: